

L'Esquella de la Torratxa

ANY LI - Núm. 2583 - 15 cts. - Atrassats 30c

DE LA DIADA

El gall dindi:
—Ai, mare de Déu! Ja la ballem!

TEATRE COMIC

Totes les nits, gran èxit de

CARNET DE POCKER

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Soivre**. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessitat del metge, i ningú no s'assabenta de la seva

siten sempre la presència de la dita malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Pindoles depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renovent, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquenc a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Teatre Català NOVEDADES

Avui, divendres, tarda, a les cinc, PROGRAMA EXTRAORDINARI. 2 OBRES, 2. 2 EXITS, 2.

El Viatge prodigiós d'En Pere sense Por
d'En Folch i Torres

Les llàgrimes d'Angelina
d'En J. M.ª de Sagarra

Preu popular, Butaques des de 1,50 a 1 pessetes

Demà, dissabte, tarda, PAPALLONES, d'En Pous i Pagès. Nit, ESTRENA de

UN CAP DE TRONS

pels asos de la riulla, Aymerich, Galceran i Gimbernat.

Diumenge, a dos quarts de quatre, EL VIATGE PRODIGIÓS D'EN PERE SENSE POR. A tres quarts de sis i nit a les deu, UN CAP DE TRONS.

Es despatxa en Comptaduria

Mai les càpsules peruvianes Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les BLE-NORRAGIES (purgacions) GONORREES i tots els altres FLUIXOS de les vies urinàries, per CRONIQUES que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: SEGALA, o a l'autor A. BORRELL

Compte de l'Asalto, 5, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

Blenorràgics:

No ho dubteu. El guariment de la vostra purgació està amb els

Cachets Neisserinos

Exit garantit. Tractament ràpid, discret i sense molèsties

Venda: Farmàcies i Centres d'específics

Preu de la capsula: 5'50 pessetes

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

Després de l'acord

L "Premi Joan Crexells" no ha estat atorgat. Tota la preparació d' "Acadèmia Goncourt" de la novella institució, tota l'autoritat i respecte que se li ha donat, no ha estat prou per a que els senyors que componien el jurat donessin a un escriptor de Catalunya, el premi ja cobejat de "Joan Crexells".

Per què? Es que no s'han publicat llibres notables aquest any? Es que no hi ha ningú que hagi merescut el premi? Sí, hi ra hagut molta gent que ha fet el seu llibre notable: Puig i Ferrer, la seva "Vida interior d'un escriptor"; Josep Pla "Vida de Manolo" i "Cambó", que també és una novella política. A. Escasans, aquestes "Històries de la carn i de la sang", que tenen un valor extraordinari i profund; Miquel Llor, el seu "Tàntal", interessantíssim; Nicolau d'Olwer, "El pont de la mar blava", que és una delícia, com tot el que escriu el mestre hellènic; Lluís Capdevila, amb el seu "Barcelona, cor de Catalunya"... I, doncs? Perquè no s'ha distribuït el "Premi Joan Crexells"? Per una raó ben clara i ben senzilla, perquè el jurat ha volgut complir degudament el seu comès, que és el de donar el premi, amb preferència a una novella inèdita, de mèrit. I tot el que s'havia presentat no era pròpiament una novella.

En un país on hi ha una notable generació de polítics; on hi ha poetes a cada cantonada, músics a tots els cafès, comediògrafs a tots els bars del districte V, o als bancs dels Passeig de Gràcia, no hi ha pas novel·listes. No, perquè la gent no tingui ganes de fer novel·les, sinó perquè no es paguen prou bé i el que fa novel·les no s'hi pot pas guanyar la vida. Cal animar-los, excitar-los, donar-los mitjans de que puguin trobar-se pagat l'esforç...

Quan Carles Riba digué — fou el primer en dir-ho, no l'amic Manuel Brunet — que a Catalunya no hi havia novel·listes perquè no hi havia pas vida social, féu un tort a la causa novel·lística. Els novel·listes russos no tenien pas vida social, relació social, sinó que eren uns solitaris magnífics, i van fer novella. No és cap raó que no hi hagi vida social perquè no existeixi el fet de la novella. Potser trobaria la novella qui es dediqués a buscar el fet psicològic de perquè no hi ha vida social a Catalunya.

Ens calen novel·listes de tota mena. Novel·listes que aprenguin a fer novel·les de grans dimensions històriques i d'arrels psicològiques profundes; ens calen els novel·listes que portin davant dels nostres ulls els esforços d'un po-

ble, d'una Ciutat, d'una collectivitat. Poble sense novella, no és un poble, és una vila, on tot el que passa és una vulgar anècdota, sense possible enlairament espiritual. No hem pas d'oblidar que d'una anècdota vulgaríssima, Stendhal en va fer "Le rouge et le noir".

Han fet molt bé els senyors del jurat del "Premi Joan Crexells", en no donar les 5.000 pessetes als llibres que no siguin novella, perquè el dia que es doni el premi a un llibre d'història o de filosofia, estem perduts, perquè sempre tira més donar el premi a un llibre profund, que no pas a una novella.

El "Premi Joan Crexells" ha d'anar a les mans d'un novel·lista. I si pot ésser, d'un novel·lista liberal. Com era l'home simpàtic i tendre que morí sense haver traduït íntegrament a Plató.

FRANCESC MADRID

DE LES MODISTETES

Tornem avui a parlar de les modistetes, encara que en el número passat ja en parlés l'esperit sempre jove i àgil d'En Francesc Madrid.

Les modistetes de Barcelona ja tenen, des d'aquest any, la seva festa. Es a dir, com a tenir-la, ja la tenien abans, però, de tan trista i avorrida, no se'n podia dir festa.

La Santa Llúcia d'abans era plena del fred del Nadal immediat i de la tristesa dels ulls de la santa en una safata, i dels ulls orbs de tots els pobres que es dediquen a la música i demanen ajuda per l'amor de Déu. A la Santa Llúcia d'abans — no em refereixo a la santa en si, sinó a la diada — li mancaven uns picarols que li donessin aire de festa.

Avui, ja els té: les rialles clares de les nostres modistetes.

Des d'aquest any, la festa és festa, i les nostres gentils obreretes de l'agulla — les "Llucietes" barcelonines, que aviat seran tan populars com les "caterinetes" parisenques — s'hi han adaptat amb facilitat meravellosa. Hi ha hagut de tot: passejada pels carrers de la ciutat, empolainaments capriciosos de nit de Reveillon; premis i obsequis de les cases de modes; un himne del mestre Llongueres; ball; discurs de Pere Coromines, l'autor de "La vida austera"; i fins reina de la festa, una reina de la festa que no llegeix ni va al teatre...

Les modistetes barcelonines, flor de la nostra ciutat, bé mereixen aquesta festa, en són tan dignes com les de París, car les de París no les guanyen pas ni en simpatia, ni en elegància natural ni en gentilesa.

Potser llegeixen més i van més al teatre que les nostres. Però, qui sap! potser també les nostres acabaran llegint — algunes ja ho fan —, i anant al teatre.

VIRAI

L'admirador

Demà inaugura una exposició el nostre company de redacció En Ricard Opisso. A Opisso no cal presentar-lo, perquè tots els nostres lectors el coneixen. Es el dibuixant de les multituds, el de les modistetes, que tan bé ha pintat els costums barcelonins.

Creiem que aquesta exposició es veurà més concorreguda que la darrera que va fer. I això que en aquella hi va haver empentes i trencadissa.

Explicarem una anècdota que li va passar a l'exposició anterior.

Pocs dies després d'acabada, anava passejant l'Opisso per la rambla, i se li acostà un jove que li digué:

—Escolti! No 'té pas un cigarro, senyor Opisso?

—Com diu? Opisso?

—No: he dit senyor Opisso!

—I vostè de què em coneix?

—De la Sala Parés, me'l va ensenyar un amic meu, i li asseguro que si faig bones, aquell quadro d'"El tramvia de la una", no se l'emporta ningú només que jo.

—I quin negoci fa vostè? Qui és?

—Aleshores, va haver-hi la presentació per part del desconegut.

—Fulano de tal, "lladre", per a servir-lo.

Una reculada de l'Opisso li fa caure el barret, i el desconegut desapareix entre la multitud.

ANY VELL, ILLUSIONS NOVES

—La que ens ha de salvar de mal de caps i angúnies... si no rellisca i cau de la roda.

Nadal

Aquesta festa, que ningú no pot dir si és divina o humana, perquè té molt de diví i és ben pagana,

duu la naixença del Temps Nou sobre el Temps Vell que es despulla. La gelabror de la gota de rou perleja en cada fulla.

El Déu infant que ara ha nascut és fill de les gèneres passades. Avui ja és vell. De sa decrepitud naixeran noves èpoques sagrades.

El Nadal és pagà, tradició de cançons, torrons i confitures; celebració del dia que ja es vol allargà; esperança en les èpoques futures.

Fa molts mils d'anys que ja es feia Nadal, naixença del Temps Nou, enterrament del Temps Vell, triomf del Bé damunt de Mal, contemplació del glaç i el rou que esdevindran rosa i clavell.

Aquesta festa és festa de nit clara; ens ha sortit el sol a mitja nit; ha mort l'època antiga, la mare, i ha nascut el Temps Nou, l'infant petit.

I res més, i res més! Això és Nadal, i no cregueu en altra cosa; féu que triomfi el Bé damunt del Mal i que el Nadal us faci esclatà el cor com una rosa.

SALVADOR PEREARNAU

Santa Llúcia

Encara ressonen en les meves orelles els crits de joia que han llençat les modistes barcelonines en la seva novella diada; encara és present en totes les memòries l'agraïat somriure de la que, durant unes hores, ha tingut damunt sa testa gentil la diadema reial; mes ara que aquest moment de follia és ja del domini del Passat, sentim dintre nostre una mena de recança: ja fa molt temps que el vent de ponent ens ha portat un microbi els efectes del qual es manifesten com en una mena de retorn al paganisme fent que els pobles adorin o rendeixin reial acatament (que ve a ésser igual), a una antiga i per cert molt encisadora dinastia: S. M. La Bellesa, aprofitant qualsevol ocasió per a triar entre les dones presents i, amb més o menys encert, proclamar la més bella entre les belles; i em pregunto jo. ¿d'aquest desig de rendir tribut collectiu i cridaner a la bellesa femenil, no en podria sortir perjudicada la mateixa dona, arribant-se a formar una idea purament material de la seva persona, i, creient que l'aconseguir un grau més o menys elevat de perfecció física ha d'ésser l'únic problema objecte de la seva atenció? Hi ha moltes raons que em fan pensar que sí; una petita mostra n'és una conversa que vaig sorprendre, involuntàriament, entre dues jovenetes espectadores d'un dels nostres teatres; deia l'una: A mi m'agraden les obres de l'Iglèsies per la facilitat amb què sabia emocionar-te. I contestà l'altra, molt estucada de cara i amb una quantitat de posa que atavalava: Mira, noia, a mi també m'agradava abans emocionar-me, però, des de que em poso *rimmel*, que quan ve una escena trista, em distrec, perquè plorant se'm desfà i em queden uns ulls fets una llàstima...

Si la dona, portada pel seu desig de semblar bonica, sacrifica allò que més ha de distingir-se en el sexe feble, que és la sensibilitat, jo crec que els que volen adreçar els seus esforços a formar una raça perfecta, han d'ésser contraris d'aquelles manifestacions de superioritat material o, si més no, procurar establir un just equilibri entre lo moral i físic, prenent per model aquelles deesses gregues que servaven en el seu cos la Gràcia, i dins les seves testes gentils la Bondat i la Intelligència, i esdevenien així Dones Ideals, amb les quals somniem avui, voltats per una generació que, si bé va esdevenint perfecta quant al físic, presenta un panorama moral molt per dessota de les aspiracions dels més indulgents.

SIMO ARMENGOL

INSTANTANIA

Quan veig aqueixes parelles
que passen per tots indrets,
somrient, dient-se coses,
de braçet, acostadets...;

reflexiono que, si es casen
un jorn, enamoradets,
passaran, després, tan moixos,
sens dir res, apartadets!

Pepet del Carril

LA POR A LA POPULARITAT

—Anem-se'n, anem-se'n.

—Per què?

—Perquè si ens veu l'Opisso, ens dibuixarà i ens posarà a l'"Esquella".

Una professió liberal

El punt de vista moral es desplaça. Es així que hom deia:

"No t'apropriaràs el que és dels altres". Aixó era, naturalment, la condemna del robatori. Unicament els lacedemonis haurien fet un art del lladrocini. Però avui tot ha canviat, els delinqüents comencen a considerar el robatori com a una professió liberal. La intervenció de la justícia no és, als seus ulls, més que un dels riscos de l'ofici.

Quan hom els pregunta llurs mitjans d'existència, responen ingènuament: "Lladre!". Els seus pares havien estat lladres, els seus avis, també. Els seus fills seguirien essent-ne.

En aquesta estranya corporació hi ha mutualitats i assegurances; hi ha defensors especialitzats; hi ha socorsos als accidents del treball, hi ha, sobretot, un esperit de cos admirable i regles d'honor!

Aquestes gents no es consideren pas al marge de la societat. En la jungla moderna, tots els animals cacen per a poder nodrir-se. Els lladres d'autos es consideren com a comerciants d'un gènere una mica especial: poc se'n falta perquè no estiguin sindicats. Els jutges es queden sorpresos de la inconsciència dels inculpats. Un d'ells ens reportava aquesta contesta que li havia fet un quizenari:

—Em tracteu de drogo? Es penseu que robar és una canongia? Hi ha molts dies que m'estimaria més treballar, creieu-me!

L'última víctima de l'any!

ELS DESMEMORIATS

—Tinc una memòria fatal. L'altre dia vaig sortir amb paraigües i vaig tornar amb bastó.

—Emporta-te'n el gos; a veure si tornes amb un gall dindi.

Un plagi?

Dies enrera, un mal intencionat, sens dubte, féu córrer l'espècie de què la darrera obra d'Avelí Artís no era ben bé seva. Hom deia que era una afanadura que Avelí Artís havia fet a un autor inèdit, que, per demanar-li consell, li havia donat a llegir...

Tot això, naturalment, no són més que embolics. Un crític finíssim, que sentia la conversa digué:

—Però, de qui volen que sigui una cosa tan pretensiosa i de tan poca substància, si no és de l'Artís?

"Escenes de la vida bohèmia", d'Henri Murger. Traducció catalana d'Enric Lluelles. Pròleg de Santiago Russiñol. Colecció d'obres selectes. 2'50 ptes.

Heu-vos aquí el primer volum d'una nova biblioteca que promet ésser una de les més importants publicades a Catalunya. I una de les més ben orientades, ja que té una marcada orientació liberal. Diderot, Dickens, Voltaire, Eça de Queiroz, Rousseau, Balzac, són els autors que seguiran a Murger. Les traduccions, curosament revisades i el preu baratíssim, fan d'aquesta nova col·lecció un nou element de cultura per al poble.

De les "Escenes de la vida bohèmia", se n'ha parlat tant, se n'han dit tantes coses, que nosaltres ja no sabem què dir-ne. Es un dels llibres més populars del món, un dels que s'ha traduït més, dels que se n'han fet més edicions. Rodolf i Mimí, els amors i les desventures de Rodolf i Mimí, han fet plorar mitja humanitat. Sobretot, amb l'ensucrada música de Puccini.

Cal dir que la traducció d'Enric Lluelles és pulcra, honrada, brillant, lloable. Bona prova del que diem és el fragment que reproduïm, que té tot l'encís, tota la frescor d'una cosa virginal i no traduïda:

...Y davant el calendari
d'una anyada del passat,
full per full, els jorns felïços
he sentit ressuscitar.

No, la joventut no és morta,
Mussette, ni el record finit;
si truquessis a la porta,
el cor sortiria a obrir.

Car s'estremeix i tremola
tan sols de sentir el teu nom;
infidel musa, retorna
al festí de la il·lusió.

Tots els mobles de la cambra,
amics de l'amor passat,
han pres un caient de festa
només perquè has de tornar.

Vina i reveuràs les coses,
que deixares en partit,
entristides i endolades
amb les glasses de l'oblit.

Vestiràs la roba blanca
amb què feies tant de goig,
i, com abans, el diumenge
anirem plegats al bosc.

Amb vi clar, a la glorieta,
remullaràs dolçament
l'ala de la cançó teva
abans de llençar-la al vent...

L'obra porta un pròleg deliciós d'En Santiago Russiñol, ple d'aquell agre dolç que he fet gloriosa la seva obra.

SEMPRE ES TREU ALGUNA COSA

No ha tret res vostè?

—Sí, de moment, ja he tret uns mobles d'un llogater que no pagava.

Aquest èxit és ben merescut, justíssim. El llibre és digne i honorat, interessant, ben escrit. La música, molt melòdica, com convé al gènere, és fresca, inspirada, gairebé tots els números meresqueren els honors del bis.

BARCELONA

“Una farsa en el castillo” és una comèdia de l'autor hongarès Franz Molnar. Comèdia de vanguardia! No. Comèdia com totes, a l'ús? Tampoc, malauradament. Perquè la majoria de les comèdies, les comèdies a l'ús, són d'una tristíssima mediocritat.

I “Una farsa en el castillo” és una gran comèdia, escrita amb una agilitat extraordinària.

Cal remarcar la interpretació d'Enric de Rosas i Matilde Rivera.

VICTORIA

Un nou element, meritíssim, guanyat per a la sarsuela: el baix Gabriel Olaizola, que debuta demà amb “Maruxa”

PER ACABAR

El passat dissabte, al teatre Arriaga, de Bilbao, s'estrenà amb un gran èxit l'obra “El Aguilón”. Els seus autors, Za-

macois, per la música, i Puche Giralt-Capdevila, pel llibre, han guanyat, doncs, una nova victòria.

BOB

OLYMPIA

“Museum”, la gran revista de Sugranyes, Madrid, Solsona, música del mestre Clarà, ha estat un triomf definitiu per a tot-hom. La gent s'hi ha abocat de debò i no paren d'aplaudir a la Zuffoli, de Isaura, Florence and Gripp, Sacha Goudine, Pom-poff i Theddy, intèrprets de primer pla de la nova revista d'Olympia.

Certament mai no s'havia vist a Barcelona un espectacle on cada quadre sigui una apoteosi radiant. Després de les fonts lluminoses fer un segon acte i que aquest tingui interès, és quelcom extraordinari i fora de tot elogi.

COMIC

S'acosten les 50 de “Carnet de Pocker” amb èxit i ja es parla del nou espectacle pel mes que ve. Es diu, però, que Manuel Sugranyes farà dissabte i que portarà al Còmic la lluminositat interpretativa que li cal per a fer lluir, encara més, els seus espectacles magnífics. I ja es parla d'aquesta nova revista que segons diuen es titularà:...

Antònia Verdier

Ha mort a la nostra ciutat Antònia Verdier. Antònia Verdier, retirada feia uns anys de l'escena, fou una gran actriu catalana que obtingué grans èxits en la seva carrera artística i es guanyà els elogis dels millors crítics.

A la seva filla, la notable actriu Elvira Fremont, i altres familiars, el nostre més sentit condol.

FUTBOL

Els de can Ràbia, el diumenge tingueren bon dia: continua la ratxa. Van batre per bon marge al Sporting de Gijón, quedant netament classificats per a continuar en el torneig nacional de la guitza.

Res, que aquest any, els colors blanc-blau, seran els de moda. Fins les mitges de les artistes (?) del Paralel, seran formant ratlles blanques i blaves. Els barrets dels "pollos fusta", tindran la copa blava i les ales blanques; fins es diu que els urbans de més d'un poble, adoptaran un uniforme que consistirà en una "guerrera" blava i unes calces blanques com un glop de llet. El "casco" tindrà la forma d'una bimba de la copa i les ales seran quelcom semblant a la teulada de la tribuna de can Ràbia.

—:—:—

El Barça segueix repartint esperances com aquell que reparteix anuncis qualsevol comerç, partidari de la propaganda per mitjà de paperets impresos i repartits per vailets que, a voltes, ho tiren a la claveguera.

(Els socis del Barça han recuperat el greix perdut d'ençà de la partida cap la conquesta d'Amèrica.

Però, se'ls deu haver estroncat el millorament de greixet en assabentar-se que, als octaus de final, el Barça té que fer-s'ho amb la R. S. de San Sebastián.

—:—:—

L'Europa ha fet l'ànec a mans del València. A Gràcia, guanya l'Europa; a València, el propietari del camp, ha vençut. Solució: camp neutral. Escolliren Saragossa. I l'Europa ha tornat "compuesto y sin novia, la cola entre piernas", y més moix que un fanàtic de l'Espanyol, després del partit Sans-Espanyol, 1927.

Jepet.

La nit d'avui és una de les més espantoses de l'any: nit poblada d'esperances, d'inquietuds, d'illusions.

Demà es treu, demà!...

En un poble de València, o a la mateixa València, s'han barallat dues dones. Això passa molt sovint en tots els pobles del món, perquè allà on hi ha dones no hi pot haver tranquil·litat.

El que ja no passa tant sovint és que una dona, barallant-se, mossegui el nas a l'altra, i se l'hi mengi.

✽

Llegim que a la Casa Blanca, de Washington, s'ha rebut un manifest amb 180.000 signatures demanant que s'adopti el paote Kellog.

Ens fa molta gràcia això. Que perquè? Si, home! Perquè sempre que pensem en Nordamèrica pensem en Nicaragua i en el general Sandino.

✽

Els nordamericans rics — tipus Rockefeller — han donat 500.000 dòlars a l'Universitat de Heidelberg.

Això és el que fan els rics a Nordamèrica.

I aquí? què fan aquí els rics?

✽

El nou president dels Estats Units d'Amèrica està fent un viatge triomfal.

A tot arreu el reben amb xiulets i visques a Nicaragua i a Sandino!

✽

A Girona s'ha celebrat un concurs de bellesa.

Volien fer jurat, segons ens diuen, a J. M. de Sagarra.

✽

La rifa és el neguit del noranta nou per cent dels espanyols.

Demà es treu, demà!...

I el que no treu?

✽

Coolidge ha demanat 540.000 dòlars per a la construcció de submarins.

Doncs, i allò del desarmament?

✽

Als voltants de París s'ha cremat una fàbrica de miralls.

Quina desgràcia! Sobretot per a les senyores!

✽

A Berlín ha fracassat Josefina Baker, la reina del xarleston. Indubtablement, Berlín és un poble civilitzat.

✽

Al teatre Nou han debutat uns nans russos que són el que vulgarment se'n diu una "monada".

N'hi ha un que amb prou feines arriba al genoll de qual-sevol persona de talla normal.

En veure'ls els nostres senyors Esteves s'han quedat parats, car els sembla mentida com els bolxevics no se'ls han menjat crus. Com que ells, en cas de necessitat, no s'hi haurien mirat gaire...

Respostes pagades

J. M. M. R.: El que ens tramet és innocentó. Però no es desanimi, i faci una altra cosa, que vostè té condicions.

P. M. J.: Ho sentim molt, però com que en llegir la col·laboració espontània no guardem les lletres, no li podem contestar. Però no s'encaparrí, que si el seu treball fou acceptat, ja el veurà publicat.

D. Kartró: Passa a "La Campana".

L. R. C.: Ha perdut actualitat.

Abalafa: No pot anar, serà una altra vegada, segurament.

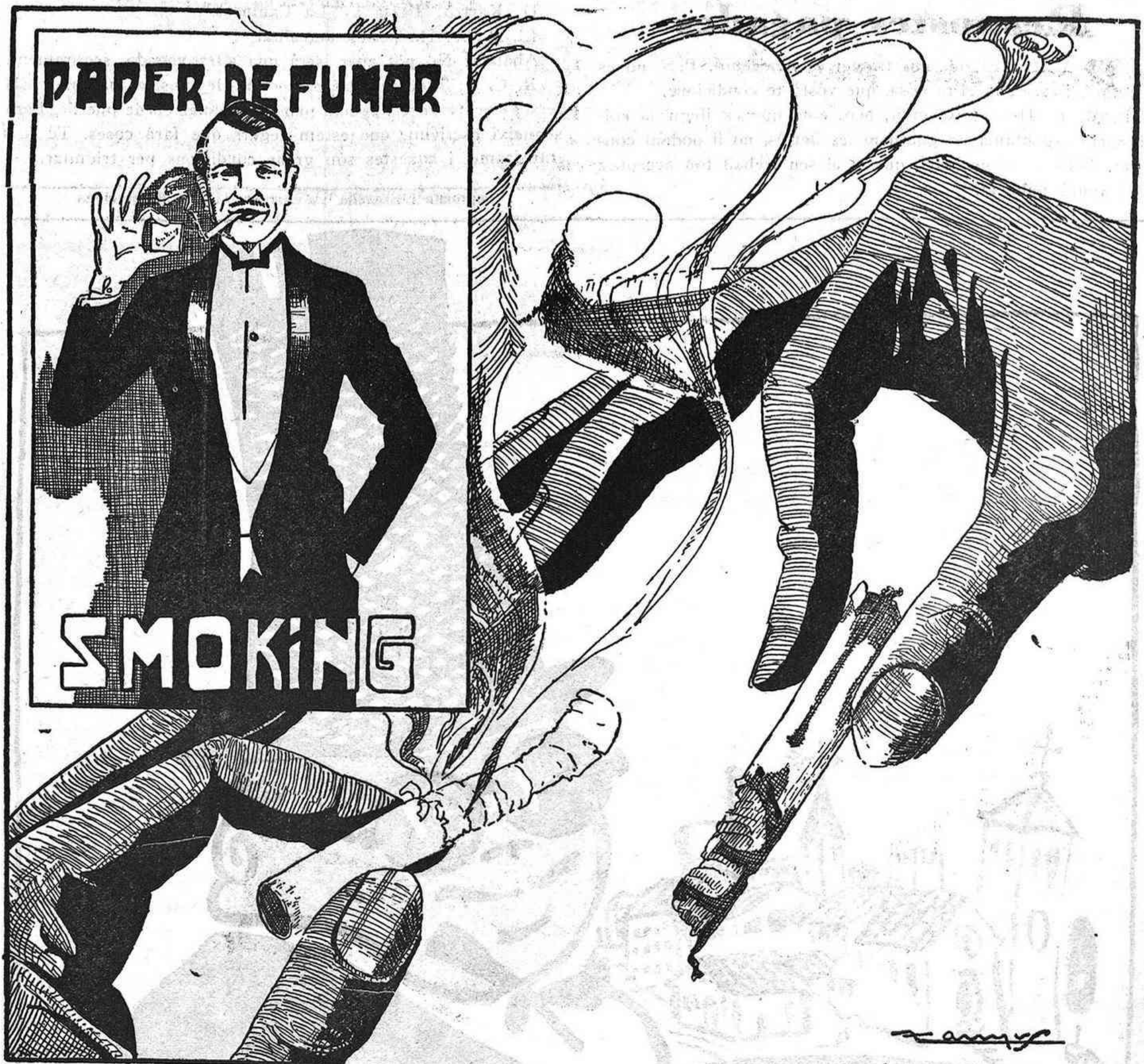
R. C. J.: Trobem molt enraonades les vostres paraules. Els versos encara no els podem publicar: adoleixen de puerils. Però segueixi escrivint, que estem segurs que farà coses. Té fe i entusiasme, i aquestes són grans condicions per triomfar.

Impremta L'Esquella La Campana : Olm,8,Barcelona

ASPIRACIONS

El meu anhel fóra tenir un poble de debò; pero a preu de pessebre.

Es un inconvenient una cigarreta que es consumeixi amb rapidesa, sense donar temps de assaborir-la. Es malgasta el tabac inútilment, les cendres cauen amb facilitat damunt del vestit del fumador, damunt la taula de treball, etc.

Es un inconvenient una cigarreta que s'apagui amb freqüència, havent d'encendre-la diverses vegades. Produeix cendres negres, i el tabac perd bona part dels seus sabor i aroma.

Aquets defectes queden eliminats empleant el paper de fumar

SMOKING

de combustió lenta, sabor agradós, molt resistent i fi. Es per

aquestes raons que ha sigut el més ben acollit pels fumadors intel·ligents.

Llibreria Espanyola d'Antoni López ♦ ♦ Rambla del Mig, 20, Barcelona

TELÉFON 18692

Se ha puesto a la venta

Pepe Donoel

JACINTO BENAVENTE

POR

Ptas. 2'50

S'ha posat a la venda el volum II de la
COL·LECCIÓ D'OBRES SELECTES

CONTRACTE SOCIAL

Per J. J. ROUSSEAU

Traducció i pròleg
de

RAMON VINYES

Un volum en 8.^u de 208 planes Ptas. 2'50

PERE COROMINES

PIGMALIÓ

Preu 4 pessetes

Josep M.ª de Sagarra

ALL I SALOBRE

Preu: 4 pessetes

Josep M.ª de Sagarra

COMTE ARNAU

Poema

Preu: 6 pessetes

J. Roig i Raventós

NUVOLADES

Ptas. 3'50

Acaba de publicarse

PARA EL CIELO Y LOS ALTARES

POR

JACINTO BENAVENTE

Ptas. 2'50

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, fianca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponsals se'ls atorga rebaixes.

BOXADORS

—Què tens por per la sortida del combat?

—No; per la sortida, no; per l'entrada.